

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XXII. évfolyam 7. szám - 2013. április 10.

Emlékeztető

az Iskolatanács 2013. február 26-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
Guru	–	–
MáGia	Rozs Barbara	Rozs Gergely
DolceVita	Majer Mirtill	Fincza Erika
ZÓNA	Tótfalusi Péter	–
JOKER	–	–
VaGabond	–	–
CarpediM	Farkas Balázs	–
L-ME	Kiss Kata	Gara Mária
NOVA	–	Ruzsa Ágota
Déjà vu	–	–
HaRibó	–	Spilák Klára
MannA	–	Török Katqalin
Fibonacci	–	Philipp Tibor
Hoppá	–	–
ZOÉ	–	Kisberk Mária
CLASS	Macudzinski Elza	–
NEON	–	Halmos Júlia
Poligon	–	–
Tanerők	Hartmann Ibolya, Jakab Judit, Szász Kata	
Vendég	Mogyorósi Dianna (ZÓNA)	

Napirendi pont: a Szervezeti és Működési Szabályzat további pontjainak megbeszélése, pontonkénti elfogadása

Az ülés elején nem volt szavazatképes a testület, ezért feloszlottunk, majd néhány perccel később a jelenlevők újra összeültek. Szabályaink értelmében ekkor már a megjelent tagok kétharmados megerősítése is elegendő volt az SzMSz elfogadásához.

A a Szervezeti és Működési Szabályzat további elfogadott pontjai a következők:

15. Az Iskolatanács tagjai mindhárom érintett oldalt azonos számú szavazattal képviselik. (Jelenleg 18 osztály esetében a tanári oldalt 6 fő képviseli, akik 3-3 szavazattal rendelkeznek.)

16. A döntésképesességhez a tagok kétharmadának jelenléte szükséges. Az Iskolatanács a döntéseit egyszerű többséggel hozza, kivéve, ha erről előzetesen másként határoz. Határozatképtelenség, de döntéskényszer esetén az ülésen jelenlevők úgy is dönthetnek,

hogy az ülés – a törvényi szabályozásnak megfelelően – újraalakul. Ilyenkor az ülés a jelenlévő szavazatok arányától függetlenül határozatképessé válik.

17. Az üléseket – előzetes megállapodás alapján – az Iskolatanács bármely tagja vezetheti. A napirendet lehetőség szerint a három oldal közös képviselőben állítja össze és megállapodás szerint vezeti le. A kialakult napirendet az egyes pontok megvitatásához szükséges segédletekkel együtt az ülést vezető(k) a levelezési listán kellő időben közzéteszi(k).

18. Rendkívüli ülést kell összehívni, amennyiben az Iskolatanács tagjainak egyharmada vagy valamelyik oldal tagjainak kétharmada írásban kezdeményezi azt. Az ülést a beadványtól számított két héten belül kell megtartani.

19. Az Iskolatanács ülései nyilvánosak, a jelenlévő vendégek tanácskozási joggal rendelkeznek.

20. Az Iskolatanács titkára tagja a Szakmai Bizottmánynak, rendszeresen tájékoztatja a testület tevékenységéről a Huhogást, és a tanév végén összegzi az elvégzett munkát.

Legközelebb március 19-én találkozunk. A következő ülés tervezett napirendi pontjai:

- a) A szülői elégedettség mérése (meghívott előadó: Fehér Márta)
- b) A végzős diákok problémáinak, elégedettségének mérése (előterjesztő: Macudzinski Elza)
- c) A diákállalkozás átalakítása külföldi modellek alapján (előterjesztő: Ruzsa Ágota)
- d) A második idegen nyelv kínálatának bővítése (előterjesztő: Ruzsa Ágota)
- e) A Politechnikumba felvételiző diákok motivációi, az iskolai marketing eredményességének mutatói (témagazda: Philipp Tibor).

A márciusi ülést Macudzinski Elza és Török Katalin vezeti.

Budapest, 2013. március 5.

Hartmann Ibolya és Jakab Judit, jegyzők

KÖNYVSZÜRET

Újabb PRÍMA kiadványok kerültek az iskolai könyvtárba – HÁLA GARA MÁRIÁNAK ÉS ROZS GERGŐNEK.

MARADJON MEG EZ A JÓ SZOKÁSOTOK.

NAGYON KÖSZÖNÖM

A KÖNYVTÁROS

Emlékeztető

az Iskolatanács 2013. március 19-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
Guru	–	Rákár Szabó Natália
MáGia	Rozs Barbara	Rozs Gergely
DolceVita	Majer Mirtill	Fincza Erika
ZÓNA	–	–
JOKER	–	Kerekes Mónika
VaGabond	–	–
CarpediM	Farkas Balázs	–
L-ME	Kiss Kata	Gara Mária
NOVA	–	Ruzsa Ágota
Déjà vu	–	–
HaRibó	–	Spilák Klára
MannA	–	Török Katalin
Fibonacci	–	Philipp Tibor
Hoppá	–	–
ZOÉ	–	–
CLASS	Macudzinski Elza	Cserné Szalai Márta
NEON	–	Halmos Júlia
Poligon	–	–
Tanerők	Hartmann Ibolya, Jakab Judit, Szász Kata	
Vendég	Baloghné Pék Anita (JOKER), Csürke Ibolya, Fehér Márta (tanarak)	

Levezető elnökök: Macudzinski Elza és Török Katalin

Napirend:

1. Az iskolai SZMSZ véleményezése
 2. A szülői elégedettség mérésének tervezete, megvitatása (Fehér Márta előterjesztése nyomán)
 3. Kérdőív a végzős diákok iskolai véleményéről (Macudzinski Elza javaslata alapján)
1. Miután a tanárok megkapták a március 31-éig elkészítendő iskolai SzMSz tervezetét, rögtön eljuttatták az anyagot ahhoz az öt IT-képviselőhöz (Gelléri Tamáshoz, Mentler Gyulához, Philipp Tiborhoz, Rozs Gergőhöz és Török Katalinhoz), akik még ősszel jelezték, hogy a megbeszélés megkönnyítése érdekében előzetesen áttekintik és vélemé-

nyezik azt. (A dokumentumot – annak terjedelme miatt – nem sikerült a levelezőlistára feltenni.) Köszönjük mindazok munkáját, akik eleget tettek a vállalásuknak.

A változtatás oka a törvényi megfelelés. Ennek értelmében a felmerülő észrevételek alapján haladva Csürke Ibolya vezetésével pontról pontra átbeszéltük a szabályzattervezetet. Így az IT élt a jogszabály által biztosított általános véleményezési jog helyett az intézmény által biztosított egyetértési jogával, melyet az SZMSZ felülvizsgálata során teljes körűen gyakorolt. A végleges szabályzatot Philipp Tibor, Macudzinski Elza és Hartmann Ibolya hitelesítik az IT képviselésében.

2-3. A következő napirendi pontok megtárgyalása előtt két csoportot alkottak a résztvevők. Az egyik a szülőket, a másik a végzős diákokat megszólító elégedettségi mérésel foglalkozott.

A kérdőív-összeállítás számtalan aspektusára és nehézségére hívták fel a figyelmet a jelenlévők. Végül az a megállapodás született a szülői csoportban, hogy Philipp Tibor konkrét előterjesztést készít, amit

eljuttat a tagokhoz a következő találkozó előtt a véglegesítés megkönnyítése érdekében. A tanulói oldal elégedettség-mérésével foglalkozó csoport megköszönte és némi kiegészítéssel elfogadta a Macudzinski Elza által elkészített kérdőívtervezetet. Azt javasoltuk, hogy egyelőre a 12. és 13. évfolyamokon végezzük el a mérést, s a tapasztalatok alapján módosítsunk esetleg a jövőben a kérdéseken. Fontosnak véltük, hogy legyen mód az attitűdváltozás elemzésére is, ezért átgondolandónak tartjuk, hogy milyen mérési pontokat jelöljünk ki a továbbiakban. (Minden évfolyam mérése, egy közbülső évfolyam kiválasztása, elég csak a végzősök vizsgálata?)

Felhívtuk a figyelmet arra is, hogy ki kell dolgoznunk a mérés utóéletét is: milyen körben történik meg az elemzés, a tanulságokból levont következtetésekért, az esetleges intézkedésekért kik a felelősek, stb.? Az elégedettség-mérés tekintélyét és hasznosságát akkor látjuk megőrizhetőnek, ha a Politechnikum diákjai számára átlátható, világos az eljárásrend, és mindenki számára tetten érhető a mérés eredményeinek a következménye.

A vitában felmerült még a diákok és a tanárok viszonya a félvétenkénti tanári értékeléshez, annak az iskolai életben betöltött szerepéhez. Úgy láttuk, hogy a közeljövőben jó lenne, ha az IT rátekintene erre a kérdésre, hogy a Politechnikum gyakorlatában hagyományos, ám a magyar iskolarendszerben egyáltalán nem szokásos tanári értékelés jelentőségét és erőnyit helyén kezeljük.

A legközelebbi ülés április 16-án lesz esedékes.

Budapest, 2013. március 21.

Jakab Judit és Szász Kata jegyzők

Iskolabíróági hírek

Szemét ügy

Időpont: 2013. 03. 12.

Bírók: Erdei Erika szülő, Féniasz Vera diák, Surányi Anna tanár

Panaszolt: a Déjà Vu osztály

Résztevők: a 12-es németcsoport képviselőiben: Almádi László, Bajházi Attila, Horváth Lehel, Leimeiszter Andrea, Rácz Judit, Szécsényi Dániel, Szőke Flórián, Tóth Nanett, Ujvári Csaba, Varga Máté, Zalka Sára és Geiszler Anna, a németcsoport tanára; a Déjà Vu osztály képviselőiben: Farkas Fruzsina, Jagodics Martin, Mayer Simon, Szász Nikolett, Béres Luca, Miklósi Gábor, Udvardi Márton és Boncz Bernadett, Fábíán Péter, a Déjà Vu osztály osztályfőnökei

Előzmények: A 12-es németcsoport panasszal élt a Déjà Vu osztállyal szemben, mert az osztály nagyon nagy szemetet hagy maga után. A csoportnak heti négy órában az A16-os teremben van órája. Ugyanezen teremben vannak a német fakultációs órák is. A Déjà Vu osztály A16-os termében uralkodó szemét mennyisége már akkora méreteket öltött, hogy a munkát és a hangulatot is károsítja. A csoport úgy érzi, hogy az osztály a Politechnikum házirendjének két fontos pontját sérti meg:

2.1. A diák jogai: a megfelelő környezet; a diák joga, hogy a Közgazdasági Politechnikumban biztonságban és egészséges környezetben tartózkodjon, és az oktatás feltételei adottak legyenek számára.

3.6. A diák kötelességei: az iskola megóvása: A diáknak részt kell vállalnia abban, hogy a tanóra végén a terem tiszta, rendezett (visszarendeztett) állapotba kerüljön, továbbá az utolsó óra végén dolga a székek felrakása és az ablakok becsukása.

Tárgyalás: Az Iskolabíróóság ismertette a

panaszt. A panaszoltak elismerték, hogy a probléma helytálló, azonban azt is mondták, hogy a problémaért elsősorban felelős osztálytársaik pont azok, akik nem jelentek meg a tárgyaláson. Az osztályfőnökök alátámasztották a diákok ezen véleményét. A megszólalások alapján a bíróság úgy látta, hogy nem több oka is van annak, hogy sok a szemét az osztályban. Egyrészt az, hogy sokan az osztályból nem szedik fel a szemetet, másrészt pedig az, hogy akik ott ültek a tárgyaláson, és saját bevallásuk szerint fel szokták szedni olykor a többiek által termelt szemetet is, nem motiváltak abban, hogy hatással legyenek, jobb belátásra bírják osztálytársaikat.

A bíróság úgy látja, hogy a „szemétprobléma” valójában abból fakad, hogy az osztály nem működik igazán közösségként. A diákok úgy érzik, hogy ez a probléma abból fakad, hogy nincs elég szemetes az osztályteremben. Néhányan azt is hozzátették, hogy sokan szeretnek a szeméttel kosarazni – régebben emiatt rengeteg ételmaradék kötött ki az osztályterem falain. Az osztály képviselői közül többen úgy látták, hogy könnyebb lenne a szemétszedés akkor, ha több nagyobb szemetes lenne az osztályteremben.

Határozat: Az Iskolabíróóság döntése szerint a Déjà Vu osztály a figyelmeztetés figyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2013. június 14. Mellékbüntetésként a következő feladatoknak kell eleget tennie:

1. Az Iskolabíróóság arra kötelezi a Déjà Vu osztályt, hogy a határozat kézhezvételétől számított egy héten belül négy db nagy szemetest kell venni az osztálypénzből. Egy szemetest kifejezetten a falra kell szelniük, egy lenne a PET palackok számára, egy papírgyűjtésre, a negyedike nincs kitétel.

2. Az Iskolabíróság arra is kötelezi az osztályt, hogy a 2013. március 20-tól minden nap legyen szemétfelélős az osztályban. Az ő munkáját a bíróság fogja időről időre ellenőrizni. A beosztást ld. mellékelve.

Megjegyzés: Mivel a tárgyaláson az osztálynak csak néhány képviselője vett részt, nekik egyszer kell szemétfelélőnek lenniük, azoknak azonban, akik nem jelentek meg a tárgyaláson, kétszer kell ezt a feladatot teljesíteniük.

3. Az Iskolabíróság arra is kötelezi az osztályt, hogy április 4-ig tervezzenek a Facebookon egy osztályprogramot (ennek a linkjét küldjük el a bíróságnak).

A programnak április végéig létre kell jönnie. A program megvalósulása utáni osztályidőn (május 2.) ott lesz a bíróság képviselőjében a tanár- és diákbíró, hogy meghallgassák az osztály beszámolóját a programról, valamint a szemétfelélő rendszer tapasztalatairól.

Indoklás: A tárgyaláson a bíróság úgy látta, hogy a Déjà Vu osztály képviselői értették a problémát, a maguk módján együttműködőek is voltak. A bíróság számára világos volt, hogy a tárgyaláson az osztályt képviselő diákok szeretnének tenni azért, hogy ne legyen hatalmas a szemétfelélő az osztályteremben. Azonban azt nehezen értették meg, hogy ahhoz, hogy egy közösség jól működjön, annál többet kell tenni, mint amennyit most tesznek.

2013. március 18.

Szemétfelélősök:

Név	Időpont	Időpont
Bartha Gergely	03.20.	04. 29.
Béres Luca	04.3.	–
Csanádi Balázs	04. 4.	04. 30.
Dobrádi Attila	04. 5.	05. 2.
Farkas Fruzsina	04. 8.	–
Jagodics Martin	04. 9.	–
Kebiche Nóra	04. 10.	05. 3.
László Dorina	04. 11.	05. 6.
Lontai Dániel	04. 12.	05. 7.
Mayer Simon	04. 15.	–
Miklósi Gábor	04. 16.	–
Moór Berta	04. 17.	05. 8.
Perger Viktória	04. 18.	05. 9.
Szász Nikolett	04. 19.	–
Szigeti Borbála	04. 20.	05. 13.
Szigeti Máté	04. 21.	05. 14.
Takács Márton	04. 22.	05. 15.
Udvardi Márton	04. 25.	–
Varga Levente	04. 26.	05. 16.
Vétek Richárd	04. 27.	05. 17.
Vicsek Barnabás	04. 28.	05. 21.

* * *

Visszahívás: késés, hiányzás

Időpont: 2013. 03. 20.

Bírók: Zsigmond Katalin szülő, Litványi Bence diák, Surányi Anna tanár

Panaszolt: egy tizenharmadikos tanuló

Résztvevő: a panaszt.

Előzmények: A panaszt az előző visszahívásán együttműködően vett részt a tárgyaláson, de mivel a feladatait kevéssé teljesítette, a következő határozat született: 1. Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló

a felfüggesztett kizárás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2013. február 28.

2. Az Iskolabíróság arra kötelezi a panaszoltat, hogy a 2013. január 3-tól február 28-ig reggel 8:00-ra kell érkeznie, és a titkárságon lévő feketelistát alá kell írnia.

3. A fenti időszak próbaidőként kezelendő, 2013. márciusában a panaszoltnak visszahíváson kell megjelennie a bíróság előtt; akkor újra rátekintünk a fejleményekre.

4. A tanuló bérletét április 30-ig bevonja a bíróság.

5. A diáknak füzetet kell vezetnie február 28-ig arról, hogy mit tanult a lukasóráiban. Ezt kedden és csütörtökön a 3. óra (lukasórái) után az egyik osztályfőnökének be kell mutatnia, és alá kell íratnia.

Tárgyalás: Az Iskolabíróság ismertette az előzményeket, valamint a fejleményeket a panaszolt feladataival kapcsolatban. A panaszolt és a bíróság összhangban úgy látta, hogy a tanuló rendesen teljesítette a feladatait.

Határozat:

1. Az Iskolabíróság döntése szerint a panaszolt a felfüggesztett kizárás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2013. április 30.

2. Az Iskolabíróság arra kötelezi a panaszoltat, hogy a 2013. április 3-tól április 30-ig reggel 8:00-ra kell érkeznie, és a titkárságon lévő feketelistát alá kell írnia.

3. A diáknak füzetet kell vezetnie április 30-ig arról, hogy mit tanult a lukasóráiban. Ezt kedden és csütörtökön a 3. óra (lukasórái) után az egyik osztályfőnökének be kell mutatnia, és alá kell íratnia.

Indoklás: A panaszolt betartotta a kijelölt feladatokat, de úgy gondolta a bíróság, hogy annak érdekében, hogy a tanuló továbbra is a tanulásra koncentráljon, az eddigi feladatait a továbbiakban is teljesítenie kell.

Megjegyzés: Amennyiben az osztályfőnökök úgy látják, hogy a tanulóval továbbra is gondok vannak, bármikor kérhetnek visszahívást egy újabb tárgyalásra.

2013. április 3.

az Iskolabíróság nevében Surányi Anna

SIKEREK

Papp János Polygon osztályos diákunk bejutott az Országos Tanulmányi Verseny döntőjébe fizika tantárgyból. Jelenleg az ország 30 legjobb fizikusának egyikeként készül a döntőre.

Gratulálunk és szurkolunk, John!

Renner Luca márciusban országos csúccsal országos bajnok lett ötpróbában a korosztályában.

Gratulálunk a szép eredményhez!

További sikereket kívánunk:

A ZÓNA-ofők

SIKEREK

A 8. évfolyamon a DolcEVita osztály is büszkélkedhet egy kimagasló eredményeket elérő tanulóval. Ő **Baraksó Lili**, aki a látványsportnak sem utolsó szinkronúszásban ebben az évben az Orka kupán (nemzetközi versenyen) egyéni kötelező I. helyet, csapat- és kombinációs kürben I-I. helyet, tavaly a legfontosabb Hungarian Open versenyen egyéni kötelező I. helyezést, duóban ugyancsak I. helyezést ért el.

Gratulálunk!

A Poli megnyerte a **Színes Város** pályázatát!

Kiszínesíthetjük az iskola melletti tűzfalat. Juhuu!

Április 9-én 14:15-kor találkozunk az A11-ben az első megbeszélésen. Addig mindenki gondolkodjon, aki szeretne a projektben részt venni, hogy mi érdekli: a látványtervezés, a sajtókommunikáció, a videó, a fotó, az átadási ceremónia szervezése, a falfestés, a koordináció?

Bánfalvi Zsófi

Szépíró verseny

A kerületi szépíró versenyen három polis diák indult. **Bita Cinti I., Perger Viki II., Juhász Orsi III.** helyezést ért el. Ők képviselték a budapesti döntőn a IX. kerület középiskolásait. A zsűri tagjai között grafikusok és iparművészek voltak. Az országos megmérettetésre Bita Cinti jutott tovább, aki a budapesti fordulón harmadik helyezést ért el. Szurkoljunk neki április 26-án az országos versenyen.

Gartulálunk!

Politechnikumi sítábor, 2013 február 24. – március 1.

A szálláshely egy kis faluban, Oberwöltz Jufa ifjúsági szálláshelyen volt 2-6 ágyas szobákban. Közös társalgó, wifi sarok, DVD szoba, büfé és az étkezési hely állt rendelkezésre. Esti sportolásként asztaliteniszt lehetett igénybe venni, és a házban volt ingyen használható szauna is.

Szabadidőben közös társasjátékot, egy alkalommal egy kis vetélkedőt, kártyapartikat terveztek a szervezők. Ami az étkezést illeti: svédasztalos rendszerben lehetett választani a reggeli ételek közül, azonban semmit nem lehetett „csomagolni”. A vacsoránál két menü közül lehetett választani.

A pályától 9 km-re volt a szállás. Mindenkinek volt kötelező oktatás és szabad síelés egyaránt. 40 km kezelt pálya állt rendelkezésre, benne zömmel piros és kék nehézségi szinttel. A pályák zöme széles és jól síelhető, a mikroklíma miatt elég hóbiztos volt a terep.

A sítábor résztvevői

Iványi Tamás, Mondovics Áron, Yu Dániel (JOKER), Faragó Sára, Vianello Lucas (VaGabond), Markovics Miklós (CarpediM), Janicsek Csaba, Király Dániel, Molnár Máté (L-ME), Kovács Bianka, Kovács Fülöp, Nagyváradai Benke, Viniczai Máté (NOVA), Jagodics Martin, Mayer Simon (Deja Vu), Sárdi Ádám, Mezei Szabolcs, Turányi Marcell (HaRibó), Burghardt Petra, Gálos Csaba, Rátkai Ákos (Fibonacci), Kalocsa Krisztián és Kalocsa Vivien (külsősök), Merkl Antal, azaz Tóni bá és Bakacsi Zoltán (mindketten nemzetközi vizsgával rendelkező snowboard- és síoktatók), valamint Péter Sára (tanerő).

Tanári beszámoló a hazaérkezés másnapján:

Pénteken este szerencsésen megérkeztünk a sítáborból.

Az időjárás emberformáló, első napokban 35 cm hó esett, később felhős, majd csillagó napsütés. A gördülékeny szervezésnek köszönhetően a nagy hóesés ellenére zökkenőmentes utazásunk és napjaink voltak.

A tanulók naponta látványos újabb és újabb elméleti és gyakorlati kompetenciákat szereztek síelésből, snowboardból egyaránt. A nemzetközi vizsgával rendelkező oktatóink élvezetté változtatták a két – fegyelmet, erős koncentrációt, jó mozgáskoordinációt igénylő – sportágat.

Erősségünk a folyamatos egymásra figyelés, a pontosság, az egészséges csapatszellem volt.

A tanulók szerint mi, polisok (más iskolai csoportokkal összevetve) megmutattuk (nemcsak a pályán, hanem a szálláson is), hogy nem semmi a síkultúránk.

Éljen, éljen a sítábor!

Sára

A MannÁban Voltaire művét olvasván folytatni kellett a kalandok sorát. Szőnyi Eszter napjaink magyar fővárosába kalauzolta az útkeresőket.

Candide 31. fejezet

Arról, hogy Candide, miután ráunt a kerti munkára és Kunigundára, mint utazott keresztül társaival téren és időn, eljutván minden világok legjobbjába, a XXI. század hajnalát ünneplő Budapestre.

Candide, miután ráunt a kerti munkára és Kunigundára, felkerekedett és egy időgép-pel elrepült a XXI. századba. Társai közül csak szeretett mestere, Pangloss és korábbi útítársa, Martin tartottak vele.

– Bár ez minden világok legjobbika, vedd megítéztetésnek – így Pangloss.

– Oly mindegy, hogy hol vagyunk, ott sem lesz jobb semmivel, ezért akár mehetünk is – felelt Martin.

Budapestre érkezvén legelőször is egy koszos koldust vettek észre, aki alamizsnáért könyörgött a földön. A következő pillanatban két egyenruhás férfi lépett oda hozzá, felrángatták, és egy különös szerkezetbe tették. Az visítva nekiiramodott, és mint a megbokrosodott ló, szaladt tova. Martin épphogy félrehúzta előle Candide-ot.

Még levegőt sem vettek, mikor egy csapat tetovált, kopasz, részeg férfi közrefogta őket.

– Ugye ti is Fradi-szurkolók vagytok? Ha nem, mocsos cigányok vagytok, oszt elverünk titeket!

– Uram, mi nem vagyunk cigányok, de a Fradiról, mit kelmed említett, még semmit nem hallottunk – mondta Candide.

– Akkor ide a lével! – ezzel a férfi egy kést húzott elő a zsebéből.

Barátaink szerencséjére ismét sívítás hallatszott, és az alakok elszeleltek. Az egyenruhások kiszálltak a guruló tárgyból és hozzájuk léptek.

– Mégiscsak ez minden világok legjobbjika – könnyebbült meg Candide.

– Igazolványokat!

Mivel semmilyen papír nem volt náluk, betuszkolták őket a masinába, és hamarosan ott száguldottak a sűrke kötömbök között. Egy cellába zárták őket, hogy ott töltsék az éjszakát, s adtak nekik enni is.

– Legalább van hol aludnunk – így Pangloss.

– Hogyne, rácsok mögött! De hát oly mindegy végül is – vélte Martin.

Candide búsan ücsörgött a padlón. Majd bekapcsoltak egy tévének nevezett eszközt. Ijesztő képeket mutattak benne. Baleset, robbantás, háború, földrengés, betörés, árvíz, betegség, éhségmenet, sztrájk.

– Látjátok, mi minden várna odakint? Itt legalább biztonságban vagyunk – érvelt Pangloss.

Reggel értük jöttek, és kihallgatták őket, ám mivel semmijük nem volt, már fogsággal fenyegetőztek, mikor megérkezett egy jószágos rendőrkapitány, és szabadon engedte őket, sőt még pénzt is adott nekik.

– Most már bebizonyosodott, ez minden világok legjobbjika – mondta Candide boldogan.

Elementek közmunkásnak, és a kevéske pénzből tengették életüket. Még egy lakáshoz is jutottak ötödmagukkal, és minden nap ettek egy zsömlét.

– Mégiscsak jól tettük, hogy útra kelünk, és így eljutottunk ide, minden világok legjobbjába. Mindenki ássa csak a maga kis sírját – mondta Candide.

Szőnyi Eszter (MannA)

I. Ködlovagok – Irodalom és képzőművészet találkozása a századfordulón (12 pont)
A keresztretjében a 19.-20. század fordulóján élt és alkotott művészek neve szerepel.
A kiemelt függőleges oszlopba került gondolatfüggő szerzője Gulácsy Lajos. „A mű-
vészet egy” folytatása: „csak a mód más, mivel a művész gondolatát kifejezi”.

[illegible]

Ambrus Zoltán: Kultúra füzértánc
Bródy Sándor: Az orgonista
Cholnoky László: Megjöttek a dudások
Csáth Géza: A fagottista
Ignotus: Változatok G-húron
Kemény Simon: Szonáta gordonkára
Kóbor Tamás: Filippo, a hegedűkirály
Lovik Károly: A városi zenészek
Lovik Károly: Árnýéktánc
Szini Gyula: A brácsás
Kozma Lajos: A nagy szonáta
Nagy Sándor: Fantáziarajz

Főlső sor: (Bródy Sándor), Ambrus Zoltán, Szini Gyula, Lovik Károly
 Második sor: Kemény Simon, Kozma Lajos, Kóbor Tamás
 Harmadik sor: Ignotus, Csáth Géza, Cholnoky László

IV. Író és képzőművész barátok (6 pont)

Bródy Sándor + Réti István

Cholnoky Viktor + Gulácsy Lajos

Justh Zsigmond + Mednyánszky László

Megfejtők:

**CSER BENCE (CLASS), DOBOS GERGŐ (HARIBÓ),
SZÁLI KRISTÓF (CLASS)**

Áprilisi forduló

A LEADÁS HATÁRIDEJE: 2013. ÁPRILIS 22., HÉTFŐ

I. Egyetlen mondatból lehet következtetni az egész műre. Bizonyítsd az állítást a következő gondolatok szerzőjének és műcímének megadásával. (5 pont)

1. Hadd lássam végre kedves ládácskámat.
2. Dolgozzunk, ne okoskodjunk, ez az egyetlen módja annak, hogy tűrhetővé tegyük életünket.
3. Csupán azért jöttem, hogy bocsánatot kérjek, amiért tüsszentettem, és lefröcskölttem méltaságomat.
4. Senki se vette észre, hogy eltűnt, mint ahogy azt sem, hogy ott volt, vagy azt hogy élt.

5. ...eltűnt az a lény, aki béketűrőssel viselte az irodai gúnyolódásokat, aki elköltözött ebből az árnyékvilágból anélkül, hogy valami rendkívülit is cselekedett volna, de aki előtt – noha csak élete legvégén – mégis megjelent a jótékony fényes tündér egy köpönyeg alakjában, hogy megélenkítse egy pillanatra szegényes életét...

II. A februári műveltségi vetélkedő sporttal kapcsolatos kérdései (10 pont)

1. Ki volt az első magyar olimpiai bajnok?
2. Ki volt a századik olimpiai bajnok?
3. Hányadik volt a sorban a 2012. decemberi Tornaházi Party?
4. Hány pontig játsszák az asztalitenisz egyéni meccseket?
5. Hány lyukat kell a rendes golfpályán teljesíteni?
6. Kosárlabdázásban hány másodperc áll egy támadás kivitelezésére?
7. Volt-e versenyszám az olimpián a kutyaszánhajtás?
8. Mi a neve annak a téli sportnak, amelyikben egy seprűvel gyorsan sepernek egy tárgy előtt a jégén?
9. A rögbi melyik nemzet találmánya?
10. Melyik ázsiai országból származik a tollaslabda?

III. Kinek mely művéből származnak az alábbi – szállóigévé vált – kérdések?

1. De hol van a tavalyi hó?
2. Mi néki Hekuba, s ő Hecubának?
3. Imádkoztál ma este, Desdemona?
4. Ki vágta éjen s viharon át?
5. Kétes kedvet mért csepegtetsz még most is belém?
6. Mi a magyar most?
7. Hová merült el szép szemed világa?
8. Kié volt ez elfojtott sohajlás?
9. Kell galuska, Peti fiam, eszel-e?
10. Boldogságot irigy nélkül nélkül még ki látott?
11. Miért zúg a tömeg?
12. Repül a nehéz kő: ki tudja, hol áll meg?
13. Ne válasszunk magunknak csillagot?
14. Van-e, ki e nevet nem ismeri?
15. Hát hogymint vagytok otthon, Pistikám?
16. Kétséges rang-e hát a szellem, tudás?
17. Hát nincsen itt virág? Ady:
18. Szabad-e Dévénynél betörnöm új idők új dalaival?
19. Ha holtakat nem ébreszt: mit ér a trombitász?
20. Miért nő a fű, hogyha majd leszárad?
21. A Szíriusz van tőlem távolabb, vagy egy-egy társam, jaj ki mondja meg?
22. Hangzavart? Illyés: Bartók
23. Ki tiltja meg, hogy elmondjam, mi bántott hazafelé menet?
24. hallod-e, csont, a csöndet?
25. Ki viszi át a szerelmet?

GreCsó Krisztián: Csak egy tánc

(Az áprilisi Te is olvasol, ugye? olvasásnépszerűsítő pályázat értelmezendő novellája)

Daru nem értette, mitől szenved a barát-nője, és miért olyan, mintha ő, aki mindig szabadságra vágyik, kötné gúzsba. Sértett kétségbeeséssel figyelte a lányt. Petra nem kap levegőt mellette? Hiszen valójában Daru menekül! Mindig szabadulna, mert Petra gyűlöl egyedül lenni, és soha nem enged vissza őt a kollégiumba, a baráti akolba. Ám Petra nem szabadosságra vágyott, az ölelés szoros fogásában akart szabad lenni, és ahhoz nagyon szoros ölelés kell. Darunak meg gyöngé volt a karja, ha ölelt, elszaladt a tekintete, és ott is maradt: távoli nők mételében.

Egy izzadás este, amikor Daru egyedül ment el táncolni a főiskolás klubba, meg is történt a baj. Fölkért egy jó illatú szegedi lányt, és mindenki látta, hogy összesimultak, amikor jött a lassú, nagyon összesimultak, mindenki látta, mindenki érezte, hogy a jó illatú szegedi lány nem húzza el a csípőjét. Pedig ha ilyen közel táncolnak, ha ilyen nagyon bújnak, szólniuk kell egymáshoz a testeknek. És szóltak is. A szegedi lány válaszolt: ringatóztak a testek, beszélgettek a testek.

Petra megtudta, persze hogy megtudta. Valaki elment hozzá, kilencvenes évek, még nem volt mobil, vezetékest meg ki tartott volna főiskolás bérleményben: na, mondd, senki! Hát akkor honnan tudta? Valami talpnyaló barátnő képes volt elmentni hozzá! És elmondani, hogy. Persze ezt csak én gondolom így, utólag, nincs bizonyítékom, de gondolhatom így. Mert Daru én vagyok. Ezért gyanúsíthatok nyugodtan. És különben is, kijöttem a sodromból. Mindegy. Hagyjuk.

Petra reggelre sebzett vad lett, jött be a főiskolára, csupa zselé volt a haja, akkori-

ban rövid, fiúsra vágott, tépett haja volt, és aznap reggel tiszta pomádé, az arcán alapozó, csak épp annyi, hogy látsszon: sokat sírt. És hogy nem akarja, hogy ezt lássák. Úgy is mozgott, mint aki nem tud más-hogy, mert a fájdalom megtörte, de mindent megtesz, hogy ezt senki ne vegye észre. Jött Petra föl a lépcsőn, és még a magyar tanszéken, a tanárok szájában is megállt a falat. Jött föl a fájdalom, a bánat, nem tudni, mi lesz, nem tudni, meddig tart – de Daru látta, hogy mindenki fél. Egyedül neki, a lány barátjának volt oka rá, mégis: a többiek is rettegettek. Daru a büféhez menekült, el a könyvtár előtt és le az oldalsó lépcsőn, mintha lehetséges lenne, mintha lenne ilyen valóság: hogy ő nem vette észre Petrát. Hogy jön. És elvileg, ha csak a látást vesszük, akár elő is fordulhatott volna, hogy nem arra néz. De az egész iskola, a teljes magyar lapály: az épület, a kék csempés folyosók, a tanszék, minden-minden megdőlt a fájdalom és a jelenlét súlyától. Petra ott volt.

A körgangos folyosón, a büfé előtt, ha a pulthoz simult, Daru tudott úgy állni, hogy a tanszék elől, az elsőről ne lássák. És hogy ő se lásson föl. Ne nézze Petrát a pöttös garbójában, amelyet most, ekkora bánat idején a klónná nevelt barátnője is viselt. Éppen ugyanolyan, és a barátnő ugyanúgy is tartotta a fejét, a haját pedig, éppen a héten, tépett fiúsra vágatta. A klón nézte Petrát, hogy mi lesz. Hogy most mi van. Mit kell tenni? Le kell-e rohanni, és kivégezni Darut? A klón egyszerű lány volt és ésszerű bosszúformákat ismert. De Petra semmilyen fizikai fájdalommal nem elégedett volna meg. Ő mást akart, ő Darut akarta mindenestül.

Daru még soha ilyen lassan kávé nem kortyolgatott, mint akkor. Az órájára nézett, Rózsáné tanárnő, a magyartanár már elindult. Daru tudta, hogy pontos, mindig pontos volt, és nem illett megsérteni, nem haragudott a késésért, egyszerűen nem lehetett késni nála. Daru elindult fölfelé, a vér megalvadt a lábában, a porta előtt úgy érezte, mintha gyászolók csoportja lenné, mi lesz. És valóban: néhány alsóbb évfolyamos fiú ráröhögött, kiröhögtek, látták, hogy az önként választott járma felé tart, hogy a bitó, amit magának ácsolt, már áll. És nem Petra a bűnös, hanem ő a bűnös. „Ajajaj”, ezt olvasta le az egyik pénzügyes hallgató szájáról. Gonosztevő, ezt gondolta róla Daru. Mi az, hogy „ajajaj”? Ő nem csinált semmit, nem történt semmi! Fölkért táncolni egy lányt. Hát ott volt Petra? Nem volt ott! Akkor miért kell úgy tenni, mintha a világ, mintha a lendkerekek, az egész lendület, amit életnek hívunk, megállt volna?

Felért az emeletre, marta a tüdejét a levegő. A fordulón túl ott áll Petra, ezt érezte. Hogy a barna fotelok mellett, szemben a tanszékkal, a legszélső előtt áll, balról, ezt érezte. Hogy a könyvtár felé néz, ezt érezte. Nem látott semmit, de így volt elgömbülve a tér. Nem volt egészen igaza, nem jól képzelte el. Petra a barna fotelok mellett, szemben a tanszékkal, a legszélső mellett állt ugyan, de éppen feléje nézett. Daru üvöltöni tudott volna. Órá nem lehet ilyen neutrálian, megsemmisítően nézni! Legalább vesse meg, legalább haragudjon! De Petra úgy nézte, mint aki érzi, hogy ott van valaki, de nem lát – a vakon születettek rutinos irányzékaival célzott. Ez bejött, ettől Daru meg is semmisült.

Mindig mindenre föl volt készülve, de arra sohasem, ami következett.

Petránál semmi sem jöhetett úgy, hogy azt egy olyan kétdimenziós, naiv férfitanonc, mint Daru meg tudta volna jósolni. Rózsáné, a magyartanár megérkezett, Darura nézett. Megrovóan, mint aki nemcsak sejt, de tud is valamit, pedig egyszerűen nem tudhatott róla. Hacsak valaki reggel nem szaladt el hozzá is, le, a kertvárosba, ha ki nem osont egy mocskos spicli a kollégiumból, elújságolni, hogy képzelje, tanszékvezető asszony: Daru tegnap egész éjjel. És akkor: jajveszékélés. De ez természetesen nem történt meg. Senki nem szólt, csak Rózsáné érezte Petra bánatát. Senki nem volt ott a folyosón: se Rózsáné, se a csoport, még Daru sem. Ebben a pillanatban mindenki megszűnt. Csak Petra állt egyedül a folyosón – Petra volt a világ. És a világnak most nagyon, de nagyon fáj.

Daru és Petra megőrölték a percekét, mint a jó molnár. Csikorogva gördültek el a szemináriumok, jajveszékelt a délelőtt.

Petra nem szólt hozzá, úgy tudott állni, mintha nem kerülné, úgy fordította a fejét, mintha jelen lenne, de Daru tudta, nem. Ez csak az érzékenen túli csalódás, vetített kép. Petrához nem lehetett szólni, a lány csak impresszió volt. Nem hallotta volna. Ettől függetlenül, mintha muszáj lenne, Daru csak sündörgött körülötte vagy állt, néha közel a Petra-képhez, néha távolabb. A főiskolán mindenki az ő táncukat figyelte. Évek óta udvarolt már Petrának, mindig alázatos volt és mamlasz. Soha egyetlen percre sem akasztotta le az igát a nyakából, még sohasem szaglászott körül idegen hajlatokban, pedig a tanítóképzőben akadtak idegen hajlatok. És most héjánaszát járta az álompár: amivé Petra és Daru jobb híján lettek. Ha héjánasz van, vért akarnak a tanúk. Petra a vállá fölött tartotta az állát. A teste: szemből, a feje: profilból. Mint egy egyiptomi freskón. Kislányos volt és kiélt, érzéki és hisztérikus. Akár egy ragadozó. Amelyik még éppen nem éhes.

De már nincs sok hátra. Mar a sav. A gyomorban.

Haza kellett kísérnie. Nem volt kimondva, nem hangzott el a parancs, de Daru ezt magától is tudta. Hazaértek, Petra szüleihez, Daru állt a konyhában egyedül, az udvart nézte. Petra mosott, válogatta a mosókonyhában a szennyest. Daru nem emlékezett rá, hogy valaha mosott volna korábban az ő jelenlétében, de most igen. Most muszáj volt mosni. Daru rajzolgatott az ablaküvegre, közben a kutyát nézte odakint. Az állat sem volt önfeledt, görcsös, kétségbeesett jószág volt most, szeretetehes és rettegős, mint Daru. És se a kutya, se Daru nem voltak méltók Petra gyönyörű önzéséhez. Ő húszéves korára bekebelezte és megemésztette a teremtetést. Mindent tudott a sikerről, a fölöslegességről, a vágyról, tudta, neki mi jó, és nem érdekelte,

hogymást miért nem érdekli a saját jóléte. Ő nem akart akarni más helyett. Daru meg a kutya, akik azon a portán utolsók voltak a sorban, most együtt várták, hogy szétválogatódjon a vegyes szennyeshalomból a fehér meg a színes. Pontosabban az eb kicsit jobb helyzetben volt, mert ő nem tudta, hogy vár.

És akkor megtörve, valódi fájdalommal a szemében kijött a mosókonyhából egy gyöngye, megalázott, őszinte és szerelmes nő. Gyönyörű volt. Reszketett a féltékenységtől. Megkérdezte, vékony, cérnahangon, ahogyan Daru még nem hallotta beszélni, hogy ugye, könnyörög, csak egy, egyetlen tánc volt a szegedi lánnyal. Ígérje meg Daru, hogy csak annyi. Daru bólogatott, hogy igen, csak tánc volt, őszintén, semmi más. De mennyi?, kérdezte, és siklott a könnypatak az arcán. Daru, kérdezte sírva Petra, meddig táncoltál azzal a lánnyal?!

Daru nem bírt lépni. Állt az utcán, külváros gyötrelmes fái alatt, nézte a megrepedt alföldi eget és egész testében remegett. Újra és újra föltette magának a kérdést: miért nem hazudott? Hiszen Petra szinte könnyörgött neki! Nem tudta, miért, de Petra mellett, a szülei házában valahogy nem értette, ezekkel a zavaros kérdésekkel mit üzen neki a lány. Aztán, alig lépett ki, ötven méter, annyi sem, a sarki kocsmá előtt már leesett neki, hogy a lány kegyelmet kínált. Fölajánlotta, hogy hazudhat. És ő nem élt vele. Sőt: a visszája. Nem kegyelmezett. Aztán csak tömbös döbbenettel nézte, szinte kővé meredve, hogy miután ő felelt, Petra beszáguld a mosókonyhába, a földre dobja magát és hisztérikusán zokog. Fetrengett. Dobálta magát a szét sem válogatott szennyben, és szinte hörögve ismételtette az ő alantas válaszát. Egész éjjel. Egész éjjel. Egész éjjel.

Szmeskó János ajánlására került a Poligráfba az alábbi írás. Szolgáljon mindannyiunk okulására.

Heinrich Böll: Beszélgetés a tengerparton

A tengerparton szegényesen öltözött ember fekszik egy halászbárkában és szunyókál. Mellette áll egy elegánsan öltözött turista, és éppen színes filmet fűz a fényképezőgépebe, hogy megörökítse az idilli képet, a kék eget, a békésen tarajozó, fehér hullámokkal barázdált zöld tengert, a fekete bárkát, a halász piros sapkáját. Katt! Még egy kattanás, és – mivel az Isten a hármasságot szereti – biztonság kedvéért harmadszor is: katt! Az idegen, csatánózajra a halász felriad, feltápáskodik, álmosan cigarettát keres, az udvarias jóindulattal eltelt turista azonban megelőzi, és maga nyújt feléje egy csomag cigarettát. Szemléltatást beszélgetésbe akar elegyedni vele.

– Ma gazdag fogás várja, ugye?

A halász a fejét rázza.

– De azt hallottam, hogy ilyen időben jó a kapás!

A halász bólint.

– No, és nem fut ki a tengerre?

A halász a fejét csóválja. A turista levertnek látszik.

– Talán rosszul érzi magát?

A halász a taglejtések nyelvéről végül átér a normális beszédre.

– Nagyszerűen érzem magam – mondja. – Soha életemben nem éreztem magam ilyen jól.

Feláll és kinyújtózik, mintha atlétaszerű testalkatáról szeretne bizonyosságot tenni.

– Egyszerűen fantasztikusan jól érzem magam!

A turista arca egyre szomorúbb lesz, és már nem tudja elfojtani kérdését, amely úgyszólván a szívéből fakad:

– De akkor miért nem megy ki a tengerre?

– Mert ma reggel már kint jártam.

– És jó fogás volt?

– Olyan jó, hogy most már nincs miért még egyszer ki mennem. Négy homárt, két tucat makrélát fogtam...

– A halász végre teljesen felébred, beszédesebb lesz és megnyugtatólag veregeti a turista vállát, akinek gondterhelt arc kifejezését az alaptalan, de megható bánat jelének tartja.

– Még holnapra és holnaputánra is futja – jelenti ki, hogy végképp levegye a terhet az idegen válláról. – Nem akar rágyújtani az én cigarettámra?

– Köszönöm.

A cigaretta a szájban, megint katt! A turista fejét csóválva letelepszik a csónak szélére, fényképezőgépét maga mellé teszi – most szüksége van arra, hogy mindkét keze szabad legyen, mert kellő nyomtétot akar adni beszédének.

– Nem szeretnék beavatkozni személyes ügyeibe – kezdi –, csak hát képzelje el, hogy ma másodszor, harmadszor, sőt talán negyedszer is kifut a tengerre, és akkor három, négy, öt, sőt talán tíz tucat makrélát fogna... Képzelje csak el!

A halász bólint.

– És nemcsak ma, hanem holnap, holnapután is – folytatja a turista –, egyszerűen mindennap, ha szerencsés napnak bizonyul, kétszer, háromszor, sőt talán négyszer is kifutna a tengerre... el tudja képzelni, hogy akkor mi lesz?

A halász a fejét rázza.

– Legfeljebb egy év múlva motort vá-

sárolhat, két év múlva újabb bárkája lesz, három-négy év múlva pedig bizonyára vásárolhat két csónakot, és azzal aztán még többet fogna – egy szép napon pedig két motorhajója lenne, és... – a lelkesedéstől egy pillanatra elakad a turista hangja – kis hűtőházat épít, esetleg füstölőt is, aztán meg konzervgyárat, saját helikopterre tesz szert, hogy a levegőből figyelhesse a halvonulást és rádión utasíthassa a motorhajóit. Aztán engedélyt szerez, halvendéglőt nyit, és saját maga közvetítő nélkül exportálná a homárjait egyenesen Párizsba... és akkor...

A lelkesedéstől megint elszorul a turista lélegzete: a fejét rázza, szinte megfedkezik szabadságának örömeiről, lelke mélyén szomorkodik, és úgy nézi a békésen gördülő hullámokat, melyek között a ki nem fogott hal bukfencezik.

– Akkor... – mondja, de az izgalom még

mindig megbénítja.

A halász megveregeti a vállát, mint ahogy a gyermekét szokás, akinek a torlán akadt valami.

– Akkor mi lesz? – kérdezi halkán.

– Akkor – mondja halk elragadtatással az idegen –, akkor leülhet ide a partra, szunyókálni a verőfényben, és nézheti ezt a gyönyörű tengert.

– De én most is ezt teszem! – válaszol a halász. – Nyugodtan üldögélek a parton és bóbiskolok. Csak a maga kattogása zavart meg...

A turista töprengve távozik a parttól. A munkára gondol, amelyet mindig eszköznek tartott ahhoz, hogy egy szép napon megszerzi magának azt a lehetőséget, hogy többé ne kelljen dolgoznia. Arcán most nyoma sincs az együttérzésnek a szegényesen öltözött halász iránt – csak egy kis irigység látszik rajta.

A magyar Nemzeti Múzeumbeli Vonzások és változások című kiállítás sztárja Csontváry Kosztka Tivadar Traui tájkép naplemente idején című alkotása, az utóbbi idők legnagyobb és legdrágább műkereskedelmi szenzációja.

A 19. Tavaszi Művészeti Találkozó irodalmi pályázatára két jelíges pályamű érkezett, pontosabban egy novella és egy másik szerző verscsokra került a postaládába.

Fogadjátok szeretettel az alkotásokat.

Jelige: Sárga rózsza

Életkép

Juli fölszállt a metróra, és körülnézett. Kivételesen csak kevesen voltak a kocsiban, így leülhetett. Szemügyre vette az utasokat. Imádta megfigyelni, ki hogy viselkedik, hogy néz ki, és ilyenkor még azon is elgondolkodott, vajon mit tenne az illető egy-egy szituációban.

Például... ha megállna a metró az alagút közepén.

A metró hirtelen fékez, csikorognak a sínek, néhány utas elveszti az egyensúlyát, és kis híján földől. Majd egy rándulás, és a metró megáll. Először még mindenki csak kultúráltnak, magában szitkozódik, vagy a vállát vonja meg. Ám pár perc ácsorgás után a szemben ülő középkorú nő a mellette helyet foglaló férfinhoz hajol:

– Te Géza, most tulajdonképpen miért is álltunk meg?

– Nem tudom, Kriszti, de ne izgasd fel magad, majd mindjárt indulunk – azzal kezét megnyugtatóan neje vállára teszi.

– Jó, de így el fogunk késni!

– Ugyan, ne idegeskedj! Történt már velem ilyen, pár percről volt szó csupán!

– Igen, velem is történt ilyen, pont két hónappal ezelőtt – szól közbe a mellettük gubbasztó zömök, egyszerű arcú férfi. – Bizony. Éppen az unokahúgomhoz mentem, tudnillik ő akkor volt huszonhárom éves... Mármint most is huszonhárom, csak ugye, akkor volt a születésnapja, osztán meg akartam lepni, vittem neki egy tábla csokoládét is, de elolvadt, a roszabb egye meg, mert addig kellett várni a hőségbe...

A másik oldalon ülő középkorú, szigorú arcvonású nő is megmozdul. Eddig egész tevékenysége abból állt, hogy megrovó pillantásokkal bombázta a mellette gunygyasztó kamaszt, aki fülén fejhallgatóval, szétterpesztett lábakkal tudomást sem vett a külvilágról, és amennyire csak tudott, elhúzódtott tőle. Ám most ő is beleszól a beszélgetésbe.

– Nos, én már igencsak örülnék ha végre elindulnánk. Rengeteg dolgot kéne még elintéznem – azzal fennsőbbeséges göggel körülhordozza a tekintetét.

– Aztán mi minden fontos dolga van naccságának? – kérdezi barátságosan a tagbaszakadt férfi.

– Úgy vélem, uram, hogy ehhez semmi köze. Csupán megjegyeztem, hogy késésben vagyok – és tüntetően elfordul.

– Jól van, hiszen én csak meg akartam nyugtatni. Mert ugye én már voltam ilyen helyzetbe, ugye pont két hónappal ezelőtt, mikor az unokahúgomhoz mentem éppen...

– És akkor mi történt aztán? Kijutottak, ugye? – kérdezi izgatottan az előbbi asszony.

– Hogyne, kéremszépen, hiszen különben hogy volnék itt, ugye értik? Höhhöhö.

– No látod, Kriszti, nem kell izgulni. Egyébként mennyi időt töltöttek az alagútban?

– Hát, a fene se tudja, vagy olyan húsz percet, fél órát... hisz mondtam, teljesen elolvadt az a csoki, amit vittem volna...

– Mennyit?! Fél órát? Hát annyit igazán

nem várhatok! – fakad ki a szigorú nő.

– Márpedig kénytelen lesz, naccság, ha csak ki nem mászik az alagútból a saját lábán! – szól oda mogorván a zömök ember.

– Óh, kérem, felőlem nem kell sietni – mondja mosolyogva egy idős hölgy, akinek ősz haja kontyba fogva csücsül a fejetején –, máskor úgyszincs ennyi időm Marikával beszélgetni – ezzel visszafordul barátnőjéhez, aki virágos ruhát visel kis kalappal és az elmaradhatatlan bevásárló kosárral.

– Hogy is mondtad, Marikám? Fáj a hátad? Biztos az időjárástól van.

– Olyan hat óra körül lehet az idő szerintem.

– Én arról beszéltem, hogy mitől fáj a hátad!

– Jaj, Irmám, talán még nem is meséltem, de fáj a hátam! Biztos az időjárástól. Nem gondolod?

A szigorú nő megvetéssel fordul el tőlük, és inkább a másik oldalán ülő jól öltözött, elegáns úrhoz fordul, aki újságot olvas.

– Ön mit gondol, uram, meddig kell még várnunk? – kérdezi, egy kis mosolyt erőltetve az arcára.

– Eegen, pontosan így gondolom én is – azzal beletemetkezik a sportrovatba.

A nő idegesen krárog, majd lesújtó pillantást vet rá, és inkább visszafordul Krisztihez és férjéhez, akik időközben meghallgathatták, milyen ruhát viselt előző nap az a bizonyos unokahúg.

– ... úgy nézett ki, ahogy mondom. Kék volt, de valamilyen förtelmes szalagok lógtak róla ide-oda, mondtam is a Lilikének, hogy ez aztán furcsa egy darab!

– Te Géza, és mi van, ha tényleg ki kell gyalogolnunk az alagútból?! Én már olvastam ilyesmit, meg a rádióban is be-mondták már!

– Ejnye, szívem, túl sokat nézed a híreket. Hiszen azt nem írják meg, ha minden szerelvény működik, ugyanúgy, ahogy azt sem írják meg, ha valaki minden baj nélkül eljutott autóval mondjuk Miskolcra. Pedig az ilyen esetekből van több, csak az nem számít hírnek. Azt nem közölhetik le, hogy: „Ma százhuszezer metrójárat ért el rendben az állomásokra” vagy hogy „ma egy repülő sem zuhant le”. Bár sokkal vidámabb lenne a híradó, míg így az életkedve is elmegy tőle az embernek!

Ekkor azonban egy rándulással újból megindul a metró. Egy géphang bemoondja, hogy „szíves elnézésüket kérjük”, az utasok pedig fellélegeznek, és szedelődözni kezdenek. A következő állomáson mindenki leszáll, és siet a dolgára, csak a zömök ember marad továbbra is a helyén, és magában motyogva még megjegyzi:

– Bizonyisten, pont így történt ez két hónappal ezelőtt is!

Juli kinyitotta a szemét. A Kálvin térnél jártak. Elmosolyodott. Az emberek megütközve néztek rá, hiszen nem sokan vágnak vidám arcot hétfő reggel tömegközlekedve. Pedig mennyivel jobb mosollyal kezdeni a napot!

Jelige: Munchkin

Üresség

Üres a ház,
Egy halk szívdobogás,
Még azt sem hallok,
Idő, mint a homok,
Pereg, de néha meg-megáll,
S akkor csend,
Semmi más.

Elveszett vég

Azt akarom,
Hogy vége legyen,
De hol van?
Nem látom sehol.
Fény az alagút végén,
Nem dereng fel többé,
Festett képen,
Lefolyik a festék.
A nap sem nyugszik,
De a hold sem kel,
Látod, mit látnod kell,
Hogy a vég nem felel.

Egy nap

Süt a nap,
Boldog vagyok,
Életem szép,
Mosolygok mindenfelé.
Ragyog a nap,
Fénylek én is,
Ebben az életben,
Béke van szívemben.
Lemegy a nap,
Nyugovóra térek,
Sötét a világ
Most álmodom szépet.

Nomád 2012

Hímzek egy szépet,
A Nomádnak itt vége,
Nehéz ezt elmondanom,
Kérem a tüzet, hogy lobogjon.
Reggel keltem,
Este feküdtem,
Árnyék nincsen,
A három réten.
Tüzes a szemem,
Újból élek,
Elloptad a szívem,
Szeretlek téged.
Kondul az éjfé,
Aludjatok mindenfelé,
Félek a sötétben,
Kérlek, ölelj engem.
Az erdőben skalpok vannak,
A Higs-Bozon zabot arat,
Szeretem a cukorkát,
Szopogatom a nyalókát.
Bojzafa áll középén,
Petike integet szélén,
Elmegyek a kocsmába,
Nem lépek ki az utcára.
Nem az van, mint volt,
Nem kerek egész a hold,
Szedni kéne meggyet,
A lekvárt meg egyed.
Nehéz volt aludni,
A szemem nem tudott kinyílni,
Aranyágon ül a sármány,
S nincs itt több ármány.
Imádkozom Istenhez,
Hogy verjen meg téged,
Kéne szállás fejem alá,
Mondhassam hogy jó éjszakát.
Égen van a házam,
Bár ezt nem én kívántam,
A szervezők éneklük egyfolytában,
A vörösbegeyes dalt vártam.
Hála nektek,
Itt lehetek,
S itt is vagyok,
Hej halászok, halászok.

Aranyképek

- olajmetszés (!)
- monumentalizáltság
- Leonardo del cabrio
- ...belehelyezkedik a szereplők helyzetébe, és gondolatait mondja el nekünk és szemszögeit.
- ([Mercutio] haldoklott, és nem ilyenkor szokott az ember gondolkodni.
- A fiatal ifjukat (!) állították női szerepbe, amikor még a hangjuk nem pubertált.
- ...a házasság a családok közötti megálapodáson alapuló konfliktus.
- A szerelem képes emberi érzelmeket enyhíteni.
- Minden szereplő jól játszotta végig a szerepét, de a legjobb mégis a tör volt, akarom mondani Júlia.
- Megölik magukat, mert szerelmüket örökké szeretnék tenni, még ha nem is halottan szerették volna ezt, de így alakult.
- Ez a hatalmas tűz egy igen erős jelkép, ami jól befolyásolja a további történeteket szimboliztikai (!) szempontból.
- Rómeót addigra felhajtotta a mérég.
- Rómeó elég pszichopátán viselkedik.
- Rómeót nem éreztem olyan karakány (!) embernek.

- Emma adósodott el a férfiaktól.
- A hiedelem be is következett.
- Ezek a dolgok hasznosak egy cserkésznek vagy semmi nélküli embernek.
- Ralph holnap tudta, hogy hajtóvadászatot indítanak ellene.
- Egy kopár csupasz fal vakolata esedezik le.
- Nincs erős kontúrja a nőnek.
- A festmény vízszintes, olajfestmény.
- A kép nagyon kidolgozott: még a vízen úszó hajók köddé válása és látszik.
- A festő az embereken fehér színt használ, ami a kiemelésre szolgál.
- Valamelyik [kutya] szaglás közben van, de más kiskutya pedig ugrás közben.
- Szénát tesznek-vesznek az állatoknak.
- A festményen az elhelyezkedés zsúfolt, de a zsúfoltság el van osztva (!).
- Bruegel ezzel a megoldással a spertektívával (!) szórakozott. Közelre mindig jól lát, de távolra már annál inkább kevesebben.
- A meleg és hideg színeket is jól átmenetelte a festő.
- A leghátsó részben foglal helyet a háttér.
- Mars isten mellett áll három nő, akik lenge átlátszó ruhában tengetik idejüket, egymás felé fordulva.
- Megjelenik két visszaverőség is, az ajtónak a padlón, és az asszony ruhája a mellette lévő falon.
- A háttérben elminiaturizálódnak a dolgok.
- A két férfi között kialakult egy háromszög, mint a festészetben gyakran.
- Ez egy „viszonylag” álló kép, a nők mégis úgy mozgást visznek a képbe.
- Lefelé haladva az arcára tévedünk.
- A jobb oldalon két hangszert látni: egy hársfát (!) és egy csellót.

Tartalom

IT-emlékeztetők	2
Bíróági hírek	8
Sikerek	9
Sítábori élmények.....	10
Szőnyi Eszter Candide-ja.....	11
Irodalmi háziverseny	14
Grecsó Krisztián tánca.....	15
Böll a tengerparton	18
TMT-művek	20
Aranyköpek	23
Vonzások és változások	24

Vonzások és változások

Nemzeti Múzeum, 2013. 03. 23. és 2013. 07. 21. között

Több mint harminc éve nem láthatta a közönség a 18-19. századi magyar festészet magángyűjteményekből összeálló látképét. A KOGART kezdeményezésére most közel ötven magyar műgyűjtő szalonjából került a Nemzeti Múzeumba az a gazdag anyag, amely kétszáz év magyar történelmét, ideáljait és eszméit idézi fel – a korszak hatvanöt kiemelkedő művészeinek mintegy százharminc alkotásával. A gyűjtők kincsei közül itt láthatja a nagyközönség egyebek közt Csokonai, Berzsenyi és II. Rákóczi Ferenc feleségének mives képmását, Markó Károly és Lotz Károly festményét, Paál László titokzatos erdei képeit és Mednyánszky László lenyűgöző műveit, Munkácsy Mihály híres, de ritkán látott kompozícióit, Rippl-Rónai József és Szinyei Merse Pál alig kiállított remekeit. Az elitkultúra még bőven elkülönült a tömegkultúrától, és mindaz, amit a kiállításon láthatunk, az elit kultúrája. Azoké a műgyűjtőké, akik nem csupán a művészeteket támogatták műtárgyvásárlásaikkal, de adakoztak a társadalmi szervezetek életre hívására is.

Ez a Poligráf is ezek közül a művek közül ad válogatást.

Forrás: http://www.port.hu/vonzasok_es_valtozasok/pls/w/event.event_page?i_event_id=2141510&i_event_area_id=24

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében